

A Szlovák Püspökkari Konferencia

Pásztorlevél Isten szolgájának, Kolesárová Anna boldoggá avatásának előkészületéhez

Krisztusban kedves Testvéreink!

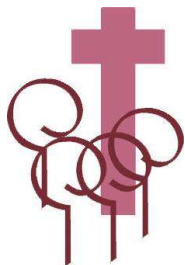
Naponta megtapasztaljuk a jó és a rossz közötti küzdelmet. Vannak olyan pillanatok, amikor a küzdelemben csődöt mondunk, ahogyan azt ma az édenkerti kísértés történetében hallottuk (Ter 3,9-15). Ilyenkor az áteredő bűn következményeként mutatkozik meg a sérült természetünk. Vannak olyan pillanatok is, amikor Isten segítségével győzünk, és Jézus családjához tartozunk, azok közé, akik teljesítik Isten akaratát (Mk 3, 20-35). Mi mindent vagyunk hajlandók megtenni azért, hogy leküzdjük a rosszat, a bűnt?

A Kassai Főegyházmegye területén fekvő Vysoká nad Uhom nevű falucskában található egy sír, amelyen ezt a feliratot olvashatjuk: „Inkább a halál, mintsem a bűn”. Ez a sír Kolesárová Anna sírja. Bizonyára hallottatok az iránta való tisztelet terjedéséről, és a sok fiatalról, akik elzarándokolnak a sírjához, valamint a boldoggá avatás folyamatának befejezéséről. Az előző rendszer által ránk kényszerített sokéves hallgatás után visszatérhetünk életének történetéhez és tanúságához.

Kolesárová Anna 1928. július 14. született. Tizenhárom éves korában elveszítette édesanyját. Halála után magára vállalta az összes kötelességet, amelyeket lelkiismeretesen teljesített. Továbbra is egyszerű életmódot folytatott édesapjával és bátyjával együtt. Anna rendszeresen látogatta a templomban az istentiszteleteket és ájtatosságokat, és szentségekhez járult. Szívesen imádkozta a rózsafüzért. A második világháború nagyon mélyen beleszólt életébe. 1944. november 22. szülőfalujához ért a Vörös hadsereg. A házról házra járó részeg szovjet katona betért a konyha alatti pincébe, ahol meghúzódott a tizenhat éves Anna családjával és másokkal együtt. Az apa megkérte lányát, hogy a konyhában készítse a katonának valami ennielőt. Ez azonban zaklatni kezdte a fiatal lányt, és követelőzött. A lány annak ellenére, hogy a katona azzal fenyegette, hogy lelövi, elutasította őt, és inkább a halált választotta. Visszamenekült a pincébe. A haragos katona utána sietett, neki szegezte a fegyvert és azt kiabálta, hogy búcsúzzon el az apjától. Ezután fenyegetését valóra váltotta és apja szemeláttára két lövést adott le. Anna Jézus, Mária és József nevét kimondva halt meg.

A meg nem szűnő harcok miatt másnap este titokban temették el őt pap nélkül. A temetési szertartást utólag végezte el az akkori plébános, Lukáč Anton 1944. november 29-én. Az egyházi temetés után a halottak anyakönyvébe ezt a megjegyzést írta: *hostia sanctae castitatis* (a szent tisztaság ostyája). A Pavlovce nad Uhom plébánia krónikájába beírta, hogy Annát azokban a pillanatokban, amikor bátran és rendíthetetlenül védte a tisztaságát, az eucharisztikus Krisztus bátorította, mert röviddel halála előtt a bűnbánat szentségéhez és szentáldozáshoz járult.

Ellenvetésként azt lehetne felhozni, hogy Anna hősieles tette inkább a kétségbeesés, mintsem a tisztaság védelmének megnyilvánulása volt. Ő azonban – fiatal korának ellenére – teljes mértékben tudatosította, hogy elutasításának mi lesz a következménye. Abban a pillanatban nem sok ideje volt döntést hozni és

filozofálni afölött, minek adjon előnyt. Lelkiismerete Isten, Jézus Krisztus szava szerint döntött, amely már régóta lelkében csengett. Érezte, hogy nem cselekedhet másként, csak egyértelműen nemet mondjon annak, ami megfosztaná az igazi szabadságtól és szívének békéjétől. Amikor elutasította az erőszakoskodó katonát, nem menekült ki a házból, hogy megmentse életét. Éppen ellenkezően, egyenesen az apjához szaladt. Ő volt a legjobb tanítója és az Isten-hit megtestesítője. Nála keresett menedéket. Ezért mi is, példáját követve, egyedül Isten, a mi mennyei Atyánk közelségében tarthatjuk meg szívünket tisztán. Manapság sokkal több a kísértés a tisztaság ellen, mint azelőtt. Minden felől támadások érnek, az interneten és a médiákon keresztül. A kísértések elöl ugyan nem tudunk kitérni, úgyszintén a megingások vagy elesések elöl sem, mert ezek a tökéletlen emberi természetünk megnyilvánulásai. A törekenységünk jelei, amelyek jellemzik a bűnös embereket. A hit fényében azonban meghívást kapunk arra, hogy ezeket a korlátokat folyamatosan és türelemmel küzdjük le. Nagyobb és tartósabb értékekre kaptunk meghívást.

Attól kezdve, hogy Mons. Alojz Tkáč, akkori érsek 1997-ben ezt a történetet nyilvánosságra hozta, Anna szülőfalujában megkezdődtek a fiatalok első nyilvános találkozói. Mindazok, akik sok éven keresztül látogatták Kolesárová Anka szülőházát, meggyőződhetnek arról, hogy az igazi szeretet áldozatkész, nem gondol rosszra, nem önző. Anna rövid és egyszerű élete, főképpen az áldozatos tanúságtétele számukra és számunkra meghívást jelent az életszentségre. Boldoggá avatása mutatja, hogy az életszentség mindenki számára elérhető. Ferenc pápa a *Meghívás az életszentségre* kezdetű legújabb apostoli exhortációjában azt írja, hogy ahhoz, hogy valaki szentté legyen, nem kell püspöknek, papnak, szerzetesnek lennie. Gyakran azt gondolják az emberek, hogy az életszentség azoknak a kiváltsága, aki távol tudják magukat tartani a hétköznapi munkáktól, hogy így több idejük jusson az imára. Ez nem így van. Mindnyájan meghívást kaptunk arra, hogy szentek legyünk az által, hogy szeretetben élünk és tanúságot teszünk... (v.ö. Gaudete et exultate 14).

Nagy öröm számunkra, hogy Isten szolgájának, Kolesárová Anna boldoggá avatásának ügye rövidesen befejeződik. Ezúton szeretnénk meghívni benneteket erre a rendkívüli eseményre. Az ünnepi szentmisére, amelyben megtörténik a boldoggá avatás, 2018. szeptember 1. kerül sor a kassai Lokomotíva sportcsarnokban. Látogassatok el oda, hogy így közösen tegyünk tanúságot arról, hogy Szlovákia keleti részében, amelyet sokat lenéznek, egy értékes kincs lelhető, amely láthatóvá teszi a tiszta és áldozatkész szeretetet.

Mindnyájatokat Szűz Mária Szeplőtelen Szívének oltalmába ajánlunk és Isten segítségét és áldását kívánjuk.

Áldjon meg benneteket a mindenható Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek

püspökeitek

A püspökök Nyitrán 2018. július 4. a 90. plenáris ülésen úgy döntöttek, hogy ezt a pásztorlevelet templomainkban 2018. augusztus 19. homília helyett olvassák fel.